STUDIA UNIVERSITATIS MOLDAVIAE
Revista științifică a Universității de Stat din Moldova, 2025, nr. 5(185)

CZU: 159.937:37.011.3-051:373.016 **https://doi.org/10.59295/sum5(185)2025_31**

PERCEPȚIA CADRELOR DIDACTICE ASUPRA CURRICULUMULUI ACTUAL

Ana TARNOVSCHI,
Universitatea de Stat din Moldova

Acest articol examinează percepția cadrelor didactice asupra curriculumului școlar actual, punând accent pe relevanța, impactul și provocările pe care acesta le întâmpină în contextul educațional actual. Studiul analizează modul în care curriculumul influențează dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a elevilor, subliniind importanța unui curriculum care să fie nu doar informativ, ci și formativ, sprijinind toate dimensiunile dezvoltării acestora. De asemenea, se discută despre rolul procesului psihic al atenției în învățare, evidențiind cum nivelul de concentrare al elevilor poate afecta în mod direct eficiența procesului educațional și performanțele lor academice. Articolul propune soluții și recomandări bazate pe cercetări recente pentru îmbunătățirea curriculumului școlar, ținând cont de punctele de vedere exprimate de cadrele didactice în urma unui studiu realizat în diverse școli din Republica Moldova. Astfel, cercetarea contribuie la înțelegerea mai profundă a modului în care curriculumul poate fi îmbunătățit pentru a răspunde nevoilor actuale ale elevilor și pentru a sprijini un proces educațional mai eficient și echitabil.

Cuvinte-cheie: *cadre didactice, percepția curriculumului școlar, dezvoltare cognitivă, atenția elevilor.*

THE PERCEPTION OF TEACHERS ON THE CURRENT CURRICULUM

This article examines teachers' perceptions of the current school curriculum, focusing on its relevance, impact, and the challenges it faces in the current educational context. The study analyzes how the curriculum influences students' cognitive, emotional, and social development, emphasizing the importance of a curriculum that is not only informative but also formative, supporting all dimensions of their development. Additionally, the article discusses the role of attention as a psychological process in learning, highlighting how students' level of concentration can directly affect the efficiency of the educational process and their academic performance. The article proposes solutions and recommendations based on recent research to improve the school curriculum, taking into account the perspectives expressed by teachers in a study conducted in various schools across the Republic of Moldova. Thus, the research contributes to a deeper understanding of how the curriculum can be improved to meet the current needs of students and support a more efficient and equitable educational process.

Keywords: *teachers, school curriculum perception, cognitive development, students' attention.*

Introducere

Curriculumul școlar reprezintă un element central al procesului educațional, având un impact direct asupra dezvoltării cognitive, emoționale și sociale a elevilor. Reformele recente promovate prin Strategia „Educația 2030" și „Concepția Dezvoltării Curriculumului Școlar" [1; 4] – vizează flexibilizarea conținuturilor, adaptarea acestora la cerințele pieței muncii și sprijinirea sănătății mentale a elevilor. În acest context, analiza percepției cadrelor didactice asupra curriculumului actual este esențială pentru înțelegerea provocărilor legate de implementarea acestuia și pentru optimizarea procesului educațional.

Un aspect important al eficienței curriculumului este atenția elevilor, un mecanism cognitiv fundamental care influențează capacitatea de învățare. Atenția este definită ca procesul psihic prin care individul concentrează resurse cognitive asupra unui stimul specific, facilitând asimilarea și organizarea informațiilor. Acest mecanism este influențat de factori interni (motivație, interes, oboseală) și externi (calitatea materialelor educaționale, distrageri din mediu), având un rol esențial în performanțele academice. O atenție redusă poate semnala dificultăți de adaptare la curriculum și necesitatea unor ajustări în metodele didactice [5; 6].

Monitorizarea curriculumului presupune o analiză constantă a eficienței acestuia, utilizând inclusiv nivelul de atenție al elevilor ca indicator al calității actului educațional. Un curriculum bine structurat, flexibil

și adaptat nevoilor elevilor poate contribui la menținerea atenției pe termen lung, facilitând astfel învățarea eficientă și obținerea unor rezultate academice superioare.

Curriculumul școlar nu este doar o simplă listă de lecții sau subiecte de studiu, ci un cadru dinamic care reflectă valorile educaționale ale unei societăți și se adaptează la schimbările socio-culturale și economice. Conform cercetărilor și teoriilor educaționale [2], curriculumul trebuie să fie un proces viu, care evoluează și răspunde în mod activ nevoilor elevilor și ale societății. Astfel, un curriculum bine structurat nu se limitează la transmiterea cunoștințelor teoretice, ci include și dezvoltarea abilităților socio-emoționale și integrarea elevilor în comunitate.

Pentru a asigura o învățare eficientă, curriculumul trebuie să fie flexibil și adaptabil, răspunzând diversității nevoilor elevilor. În acest sens, concepte precum diferențierea învățării și învățarea centrată pe elev au devenit fundamentale în dezvoltarea unui curriculum care promovează gândirea critică și rezolvarea problemelor [3]. Aceste abordări permit personalizarea procesului educațional, astfel încât fiecare elev să beneficieze de o învățare adecvată propriilor nevoi și stiluri de învățare.

Un alt concept esențial în analiza curriculumului este atenția, care reprezintă un factor crucial în procesul de învățare. Atenția este un proces psihic prin care elevii se concentrează asupra informațiilor relevante și ignoră stimulii irelevanți, facilitând astfel asimilarea și organizarea cunoștințelor. Într-un curriculum bine structurat, managementul atenției devine un factor cheie în influențarea performanțelor academice ale elevilor, contribuind la menținerea acestora în procesul de învățare pe termen lung [2; 4].

Potrivit teoriei curriculare contemporane, curriculumul nu ar trebui să fie doar o listă rigidă de conținuturi, ci un cadru flexibil care răspunde nevoilor elevilor și le permite acestora să aplice cunoștințele în viața reală. Curriculumul trebuie să încurajeze gândirea critică și să promoveze dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale elevilor [3]. De asemenea, se pune accent pe învățarea centrată pe elev, care promovează o învățare activă, participativă și orientată spre dezvoltarea abilităților sociale, emoționale și comportamentale ale elevilor [6; 3].

În această abordare, curriculumul este văzut ca un proces complex de negociere între diversele interese și nevoi educaționale, fiind continuu modelat prin interacțiunea dintre cadrele didactice, elevi și autoritățile educaționale [3]. Această dinamică subliniază importanța colaborării și adaptabilității în educație, pentru a asigura o învățare de calitate și o dezvoltare armonioasă a elevilor.

Metodologia cercetării

În acest articol, am avut drept scop explorarea percepția cadrelor didactice asupra curriculumului școlar actual, identificând atât punctele sale forte, cât și provocările întâmpinate în procesul de implementare. De asemenea, am analizat relația dintre atenție și eficiența curriculumului, evidențiind modalitățile prin care monitorizarea atenției poate optimiza procesul educațional. În final, am propus soluții bazate pe cercetare pentru îmbunătățirea curriculumului și creșterea calității educației în școlile din Republica Moldova.

În contextul educațional actual, curriculumul școlar joacă un rol central în dezvoltarea elevilor, fiind un factor cheie în succesul educațional și în formarea competențelor esențiale [1; 3]. Deși există o recunoaștere generală a importanței curriculumului, în multe școli acesta întâmpină dificultăți semnificative în implementare. Provocările variază de la supraîncărcarea programelor, la lipsa de resurse adecvate, și până la dificultățile întâmpinate de profesori în personalizarea învățării în funcție de diversitatea elevilor. În acest context, studiul nostru se concentrează pe analiza percepțiilor cadrelor didactice despre eficiența și relevanța curriculumului școlar, oferind o bază pentru discuții despre posibile reforme.

Pentru a obține o înțelegere detaliată a percepțiilor cadrelor didactice, am utilizat un design de cercetare mixt, cantitativ-calitativ, prin aplicarea unui chestionar structurat. Chestionarul a fost distribuit unui eșantion de 270 de profesori din școli primare și liceale, iar întrebările au fost concepute pentru a aborda mai multe dimensiuni ale curriculumului pe discipline, inclusiv:

- Relevanța conținutului la vârsta și dezvoltarea elevilor: Este curriculumul actual relevant pentru nevoile elevilor și ale societății?
- Volumul de muncă impus elevilor: Cum apreciați volumul de muncă impus elevilor?

- Impactul asupra dezvoltării elevilor: Cum influențează curriculumul dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a elevilor?
- Flexibilitatea și adaptabilitatea: Este curriculumul suficient de flexibil pentru a răspunde diversității nevoilor elevilor?
- Resursele educaționale: Sunt disponibile resurse suficiente și actualizate pentru implementarea eficientă a curriculumului?

Datele au fost analizate prin tehnici statistice descriptive, iar rezultatele au fost interpretate în contextul caracteristicilor educaționale ale fiecărei școli și specificului disciplinelor. Dar să le analizăm pe fiecare în parte:

- **Relevanța conținutului la vârsta și dezvoltarea elevilor**: *Este curriculumul actual relevant pentru nevoile elevilor și ale societății?*

În urma analizei rezultatelor la această întrebare, am obținut că 74,4% dintre respondenți consideră că materialele sunt adecvate. În jur de 26,3% consideră că acestea sunt doar parțial potrivite și doar un respondent a indicat că materialele nu sunt adecvate. Aceste date sugerează că, în general, curriculumul corespunde nevoilor elevilor, dar există încă un procent semnificativ de profesori care resimt nevoia unor ajustări. Astfel, un procent semnificativ de cadre didactice a considerat că, deși curriculumul include concepte teoretice valoroase, există o discrepanță între cerințele teoretice și nevoile practice ale elevilor. De exemplu, în domeniile științelor exacte, mulți profesori au apreciat faptul că curriculumul este bine structurat din punct de vedere al cunoștințelor, dar nu este suficient de aplicabil în viața de zi cu zi a elevilor. Un exemplu concret al acestei discrepanțe poate fi observat și în predarea matematicii: mulți profesori consideră că, deși curriculumul include teorie importantă, nu sunt oferite suficiente oportunități pentru aplicarea practică a acestor concepte, ceea ce poate duce la scăderea motivației elevilor. În schimb, în domeniile umaniste, profesorii au semnalat o nevoie de actualizare a conținuturilor, mai ales în contextul schimbărilor rapide ale societății.

Atunci când discutăm despre relevanța curriculumului, un aspect important este capacitatea elevilor de a-și concentra atenția asupra subiectelor predat, în contextul în care materia este percepută ca relevantă sau nu. Dacă curriculumul nu este perceput ca relevant, atenția elevilor este distrasă și acest lucru poate conduce la un angajament scăzut în activitățile educaționale [1; 4]. De exemplu, profesorii din domeniul științelor exacte raportează adesea dificultăți în a capta atenția elevilor pentru concepte teoretice complexe, care sunt adesea înlocuite de activități mai atractive și relevante. Iar un curriculum relevant și interesant pentru elevi poate contribui la menținerea atenției acestora asupra materialului didactic. Când subiectele sunt percepute ca utile și aplicabile, elevii sunt mai motivați să își concentreze atenția. În schimb, un curriculum considerat plictisitor sau irelevant poate reduce nivelul de concentrare, iar elevii pot deveni mai ușor distrași. De exemplu: dacă un curriculum de matematică este adaptat la interesele elevilor, incluzând exemple din viața de zi cu zi (de exemplu, gestionarea banilor, înțelegerea statisticilor sportive, etc.), elevii pot rămâne mai atenți și implicați în activitățile de învățare.

- **Volumul de muncă impus elevilor**: *Cum apreciați volumul de muncă impus elevilor?*

Analizând rezultatele la acest item am obținut că 80% dintre cadrele didactice consideră volumul de muncă impus elevilor – echilibrat, 19,6% resimt o suprasolicitare a elevilor, iar 4 profesori consideră volumul de muncă al elevilor prea redus. Deși, majoritatea profesorilor consideră volumul de muncă echilibrat, aproape o cincime semnalează o suprasolicitare a elevilor, ceea ce poate influența negativ performanța și starea de bine a acestora. Această distribuție sugerează o tendință general favorabilă, dar cu necesitatea unor ajustări pentru evitarea supraîncărcării.

- **Impactul asupra dezvoltării elevilor:** *Cum influențează curriculumul dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a elevilor?*

În ceea ce privește impactul curriculumului asupra dezvoltării elevilor, majoritatea cadrelor didactice au subliniat importanța promovării gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor. Astfel, 81,3% dintre respondenți consideră materialele curriculare adecvate, în timp ce 17% le percep ca fiind prea dificile, iar 1,7% le consideră prea ușoare. Aceste rezultate evidențiază necesitatea unei abordări diferențiate pentru a asigura accesibilitatea conținuturilor pentru toți elevii. Cu toate acestea, numeroși

profesori au remarcat că, în ciuda accentului pus pe dezvoltarea cognitivă, curriculumul nu răspunde suficient nevoilor socio-emoționale ale elevilor. De exemplu, în școlile din medii defavorizate, elevii se confruntă cu dificultăți sociale și emoționale semnificative, iar curriculumul actual nu oferă suficiente resurse pentru a aborda aceste provocări. În unele instituții, integrarea sesiunilor de educație emoțională a reprezentat o soluție eficientă, permițând elevilor să învețe strategii de gestionare a emoțiilor și de îmbunătățire a abilităților interpersonale.

Resursele educaționale variate, precum tehnologia, materialele interactive și jocurile educaționale, au fost identificate ca factori care pot îmbunătăți atenția și implicarea elevilor. De exemplu, utilizarea aplicațiilor interactive pentru explicarea conceptelor științifice poate capta mai eficient atenția elevilor decât materialele tradiționale. Atenția joacă un rol esențial în procesul de învățare, influențând atât performanțele academice, cât și echilibrul emoțional al elevilor. Factorii care afectează concentrarea, precum stresul, anxietatea sau mediul de învățare, pot avea un impact negativ asupra acestui proces [1; 6; 3] .

Cadrele didactice au semnalat, de asemenea, că, deși curriculumul pune un accent considerabil pe dezvoltarea competențelor cognitive, în special în domeniul matematicii și științelor, aspectele socio-emoționale sunt adesea neglijate. Profesorii din licee au raportat că elevii din clasele a 9-a și a 10-a întâmpină dificultăți în gestionarea anxietății sociale și a presiunilor academice, neavând la dispoziție suficiente instrumente pentru a face față acestor provocări. Astfel, o mai bună integrare a strategiilor de dezvoltare emoțională și socială în curriculum ar putea contribui la o adaptare mai eficientă a elevilor la cerințele școlare și la viața de adult.

- **Flexibilitatea și adaptabilitatea:** *Este curriculumul suficient de flexibil pentru a răspunde diversității nevoilor elevilor?*

Un alt subiect important al studiului a fost studierea flexibilității curriculumului, în special în contextul diversității elevilor. În jur de 41,1% consideră că acesta este flexibil, 55,6% din respondenți afirmă că flexibilitatea este doar parțială și doar 3,3% din profesorii care au participat la cercetare consideră curriculumul rigid. Aceasta este una dintre cele mai importante provocări semnalate, având în vedere că peste jumătate dintre profesori percep o rigiditate care împiedică adaptarea la nevoile diverse ale elevilor. Mulți profesori au subliniat că un curriculum mai flexibil ar putea sprijini mai bine elevii cu nevoi speciale de învățare sau pe cei din medii defavorizate. În acest sens, profesorii au sugerat implementarea unor abordări diferențiate, în care fiecare elev să aibă acces la un curriculum personalizat care să răspundă ritmului său de învățare.

Un exemplu de bune practici în acest sens a fost observat în școli unde s-au folosit proiecte personalizate, care permiteau elevilor să abordeze subiectele într-o manieră care ținea cont de interesele și stilurile lor de învățare.

Atenția este strâns legată de flexibilitatea curriculumului. Un curriculum rigid, care nu se adaptează la stilurile de învățare și la ritmul elevilor, poate reduce capacitatea acestora de a se concentra asupra lecțiilor. Elevii care se confruntă cu un curriculum prea strict sau prea rapid pot deveni distrași și pot suferi din punct de vedere al atenției, mai ales dacă nu au ocazia să abordeze subiectele într-un mod care le satisface nevoile cognitive. Un curriculum flexibil, care se adaptează ritmului și nevoilor cognitive ale elevilor, poate contribui la menținerea atenției acestora. Elevii care se simt copleșiți de prea multe informații sau de un ritm prea rapid pot deveni distrași, iar atenția lor poate scădea. În schimb, un curriculum adaptat va ajuta elevii să rămână concentrați și să își dezvolte abilități cognitive într-un mod progresiv [1; 4].

De exemplu: în cazul unui elev cu dificultăți de învățare, un curriculum care permite mai multe perioade de practică sau care prezintă informațiile pas cu pas poate contribui la îmbunătățirea concentrării și a performanței acestuia. Majoritatea cadrelor didactice consideră că curriculumul nu este suficient de flexibil pentru a răspunde diversității elevilor. Deși există un cadru național de curriculum, profesorii se confruntă cu provocarea de a adapta lecțiile la nevoile individuale ale elevilor. Din cele observate și menționate de către profesori, elevii cu dificultăți de învățare sau cei din medii defavorizate au nevoie de suport suplimentar, iar curriculumul rigid poate limita capacitatea profesorilor de a aplica metode diferențiate de învățare. Un alt aspect menționat este faptul că, pentru elevii cu dizabilități, curriculumul nu prevede suficiente adaptări, iar resursele educaționale necesare nu sunt accesibile tuturor școlilor.

- **Resursele educaționale:** *Sunt disponibile resurse suficiente și actualizate pentru implementarea eficientă a curriculumului?*

Disponibilitatea resurselor educaționale pentru implementarea eficientă a curriculumului reprezintă un aspect esențial al procesului de învățare. Conform rezultatelor studiului, 53,7% dintre respondenți consideră că resursele existente sunt suficiente, 42,3% le consideră doar parțial suficiente, iar 4% indică o lipsă acută a acestora. Aceste date subliniază necesitatea consolidării resurselor educaționale, în special a celor destinate sprijinirii sănătății mentale a elevilor, un element esențial pentru crearea unui mediu de învățare echilibrat și eficient.

Calitatea și diversitatea resurselor educaționale influențează în mod direct capacitatea elevilor de a se concentra asupra procesului de învățare. De exemplu, tehnologia modernă, atunci când este utilizată eficient, poate contribui la creșterea atenției elevilor prin oferirea unui mediu interactiv și atractiv. Pe de altă parte, materialele învechite sau neadaptate pot duce la scăderea interesului și la dificultăți în menținerea atenției.

Un exemplu relevant este utilizarea aplicațiilor educaționale interactive pentru explicarea conceptelor științifice. Acestea pot stimula atenția și înțelegerea elevilor mai eficient decât materialele tradiționale de lectură. Totuși, unul dintre cele mai frecvente comentarii ale cadrelor didactice a fost legat de insuficiența resurselor educaționale. Multe școli, în special cele din mediul rural și din zonele izolate, nu dispun de infrastructura necesară pentru a susține un curriculum modern, iar materialele didactice sunt adesea învechite sau insuficiente [3; 6].

În mediul urban, profesorii au raportat mai puține dificultăți în accesarea resurselor educaționale, ceea ce indică o discrepanță semnificativă între școli în funcție de localizare. În plus, deși în unele instituții există resurse suficiente, acestea nu sunt întotdeauna adaptate nevoilor specifice ale elevilor. De exemplu, lipsa tehnologiei educaționale și a materialelor didactice actualizate poate limita aplicarea unor metode interactive și practice de predare.

Prin urmare, o investiție mai mare în actualizarea și diversificarea resurselor educaționale, precum și în accesibilitatea acestora pentru toate școlile, ar putea contribui semnificativ la îmbunătățirea implementării curriculumului și la creșterea eficienței procesului educațional.

Concluzii

Astfel, am analizat percepțiile cadrelor didactice asupra curriculumului școlar, provocările întâmpinate în implementarea acestuia și soluțiile propuse pentru îmbunătățirea procesului educațional. Un aspect central al analizei este evaluarea impactului curriculumului asupra dezvoltării elevilor și modul în care profesorii percep relația dintre teorie și practică. În urma analizei datelor, au fost evidențiate mai multe dificultăți cu care se confruntă profesorii în aplicarea curriculumului:

1. *supraîncărcarea curriculară* – profesorii consideră că volumul de conținut este prea mare, ceea ce limitează posibilitatea de aprofundare a temelor esențiale și duce la o abordare superficială a unor concepte importante;
2. *nevoia de formare profesională continuă* – cadrele didactice subliniază necesitatea unor programe mai bine structurate de formare continuă, care să le ofere competențele necesare pentru aplicarea metodelor moderne de predare;
3. *gestionarea diversității în clasă* – profesorii solicită mai multe resurse pentru a putea răspunde nevoilor variate ale elevilor, în special ale celor cu dizabilități sau proveniți din medii defavorizate;
4. *accentul excesiv pe testare* – curriculumul este perceput ca fiind orientat în mare parte către pregătirea pentru examenele naționale, ceea ce poate limita dezvoltarea gândirii critice, a creativității și a competențelor de viață.

Pentru a crește eficiența procesului educațional, cadrele didactice propun următoarele măsuri:

1. *reducerea volumului de conținut* – simplificarea curriculumului și concentrarea pe competențele esențiale ar permite o predare mai aprofundată și aplicativă;
2. î*mbunătățirea resurselor educaționale* – investiția în materiale didactice moderne și tehnologii educaționale este esențială pentru crearea unui mediu de învățare interactiv și adaptat cerințelor actuale;
3. *formare profesională continuă* – cadrele didactice au nevoie de programe de formare adaptate noilor tendințe educaționale și metodologii inovative;
4. *curriculum flexibil și adaptabil* – este necesară o mai mare flexibilitate a curriculumului, care să permită personalizarea învățării și adaptarea conținuturilor la nevoile fiecărui elev.

Analiza percepțiilor cadrelor didactice asupra curriculumului școlar a evidențiat faptul că, deși acesta are aspecte pozitive, există multiple provocări care necesită soluții concrete pentru a îmbunătăți calitatea educației. Adaptarea curriculumului pentru a răspunde diversității elevilor, integrarea educației socio-emoționale și îmbunătățirea resurselor educaționale sunt pași esențiali pentru asigurarea unui învățământ performant.

Un factor esențial în eficiența curriculumului este atenția elevilor, un proces psihic fundamental în învățare. Monitorizarea modului în care elevii își concentrează atenția asupra materialelor didactice oferă indicii valoroase despre relevanța și accesibilitatea conținutului. Prin urmare, integrarea unor metode care stimulează atenția și motivația elevilor poate contribui la un proces educațional mai eficient.

Recomandări:

Pentru îmbunătățirea calității actului educațional, se recomandă:

- Revizuirea periodică a curriculumului, pentru a asigura o mai mare flexibilitate și adaptabilitate;
- Implementarea unor metode de predare diferențiată, care să țină cont de nevoile individuale ale elevilor;
- Extinderea programelor de suport psihologic în școli, pentru a sprijini sănătatea mentală a elevilor și cadrelor didactice;
- Formarea continuă a profesorilor, pentru a-i ajuta să răspundă mai bine provocărilor educaționale actuale.
- Prin aplicarea acestor măsuri, curriculumul poate deveni mai eficient și mai adaptat realităților educaționale contemporane, oferind elevilor șanse mai mari de succes în procesul de învățare.

Bibliografie:

1. MINISTERUL EDUCAȚIEI, CULTURII ȘI CERCETĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA. (2019). *Curriculumul național: documente de politici educaționale*. Chișinău: Ministerul Educației, Culturii și Cercetării. https://mecc.gov.md/sites/default/files/curriculum_national.pdf
2. GUȚU, V. (2024). *Conceptual framework of current school curriculum monitoring*. Studia Universitatis Moldaviae Seria Științe ale Educației. https://educational.studiamsu.md/wp-content/uploads/2024/10/01_Gutu.pdf
3. GUŢU, Vl., VELIŞCO N., *Curriculumul educațional integrat: concept și perspectivele integralității*. In: *Integrare prin cercetare și inovare.: Științe sociale, 7-8 noiembrie 2024.* Chisinau, Republica Moldova: Centrul Editorial-Poligrafic al Universităţii de Stat din Moldova, 2024, SS, pp. 475-484. ISBN 978-9975-62-687-3. ISBN (pdf) 978-9975-62-799-3.
4. GUȚU Vl., GREMALSCHI A., ANDRIȚCHI V., ȚÎBULEAC A. *Concepția dezvoltării curriculumului școlar,* Chișinău, 2024. https://mec.gov.md/sites/default/files/last_version_copy_compressed_1_0.pdf
5. TARNOVSCHI A., RACU J., *Psihologia proceselor cognitive: note de curs*. Chişinău: CEP USM, 2017. ISBN 978-9975-71-948-3.
6. TARNOVSCHI, A., *Structura psihologică a atenţiei elevului în contextul desfăşurării procesului instructiv-educativ.* În: *Materialele Conferinţei ştiinţifice internaţionale Comunication, context, interdisciplinarity, editia a VI-ea,* Târgu Mureș, România, 24- 25.10.2020. https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/92-97_22.pdf

N. B.: *Articolul este realizat în cadrul subprogramului (2024-2027) „Teoria și metodologia monitorizării și dezvoltării continue și ciclice a curriculumului școlar” Cifrul: 01.14.01, din cadrul Centrului de Cercetări Științifice „Politici educaționale și sociale” al Universității de Stat din Moldova.*

Date despre autor:

Ana TARNOVSCHI*,* cercetător științific superior, doctor în psihologie, conferențiar universitar, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Sociologie și Asistență Socială, Universitatea de Stat din Moldova.

ORCID: 0000-0003-2217-6237

E-mail: a.tarnovschi@yahoo.com
ana.tarnovschi@usm.md

Prezentat: 28.02.2025